

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De Imitatione Christi Libri Qvatvor

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. II. Quòd magna bonitas & charitas Dei, in Sacramento, homini
exhibetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45760)

desiderio ad illum locum, & ad talem
 Dei sacerdotem, homines afficeren-
 tur, vt diuina mysteria celebrari vide-
 rent? Nunc autem multi facti sunt sa-
 cerdotes, & in multis locis offertur
 Christus: vt tantò maior appareat
 gratia, & dilectio Dei ad hominem,
 quantò latiùs est sacra Communio
 diffusa per orbem. Gratias tibi I E S V
 bone, pastor æterne, qui nos pau-
 peres & exules dignatus es pretioso
 Corpore & Sanguine tuo reficere: & ad
 hæc mysteria percipienda, etiam pro-
 prij oris tui alloquio, inuitare dicen-
 do: Venite ad me omnes, qui laboratis
 & onerati estis, & ego reficiam vos.

CAP. II.

*Quòd magna bonitas & charitas
 Dei, in Sacramento, homini
 exhibetur.*

VOX DISCIPVLI.

SVPER bonitate tua, & magna mi-
 sericordia tua Domine confisus,
 accedo æger ad Saluatorem, esuriens
 & sitiens ad fontem vitæ, egenus ad
 Regem

Regem cæli, seruus ad Dominum, creatura ad creatorem, desolatus ad meum pium consolatorem. Sed vnde hoc mihi, vt venias ad me? Quis *LUC. I.* ego sum, vt præstes mihi teipsum? Quomodo audet peccator coram te apparere? & tu quomodo dignaris ad peccatorem venire? Tu nosti seruum tuum, & scis quia nil boni in se habet, vnde hoc illi præstes. Confiteor igitur vilitatem meam, agnosco tuam bonitatem, laudo pietatem, & gratias ago propter nimiam charitatem. Propter temetipsum enim hoc facis, non propter mea merita: vt bonitas tua mihi magis innotescat, charitas amplior ingeratur, & humilitas perfectiùs commendetur. Quia ergo tibi hoc placet, & tu sic fieri iussisti, placet & mihi dignatio tua, & vtinam iniquitas mea non obsistat.

2 O dulcissime & benignissime Iesu, quanta tibi reuerentia & gratiarum actio cum perpetua laude, pro susceptione sacri Corporis tui debetur, cuius dignitatem nullus hominum explicare potens inuenitur. Sed quid cogitabo in hac Cõmunionem, in accessu
-imo
ad

ad Dominum meum, quem debite venerari nequeo, & tamen deuote suscipere desidero? Quid cogitabo melius & salubrius, nisi meipsum totaliter humiliando coram te, & tuam infinitam bonitatem exaltando supra me? Laudo te, Deus meus, & exalto in æternum. Despicio me, & subiicio tibi, in profundum vilitatis meæ.

3 Ecce tu Sanctus sanctorum, & ego sordes peccatorum. Ecce tu inclinas te ad me, qui non sum dignus ad te respicere. Ecce tu venis ad me, tu vis esse mecum, tu inuitas ad conuiuium tuum. Tu mihi dare vis cælestem cibum, & panem Angelorum ad manducandum: non alium sanè, quàm teipsum, panem viuum, qui de cælo descendisti, & das vitam mundo.

Psal. 77.
Ioan. 6.

4 Ecce, vnde dilectio procedit, qualis dignatio illucescit, quàm magnæ gratiarum actiones & laudes tibi pro his debentur. O quàm salutare & utile consilium tuum, cùm istud instituisti! quàm suaue & iucundum conuiuium, cùm teipsum in cibum donasti! O quàm admirabilis operatio tua

Domi-

Domine ! quàm potens virtus tua !
quàm ineffabilis veritas tua ! Dixisti
enim , & facta sunt omnia : & hoc fa- *Genes. 1.*
ctum est, quod ipse iussisti. *& Psal.*
148.

5 Mira res, & fide digna, ac humanū
vincens intellectum: quòd tu, Domine
Deus meus, verus Deus & homo,
sub modica specie panis & vini, inte-
ger contineris, & sine consumptione à
sumente manducaris. Tu Domine *Psal. 115*
vniuersorum, qui nullius habes indi-
gentiam, voluisti per Sacramentum
tuum habitare in nobis: conserua cor
meum, & corpus immaculatum: vt læ-
ta & pura conscientia, sæpiùs tua va-
leam celebrare mysteria, & ad meam
perpetuam accipere salutem: quæ ad
tuum præcipuè honorem, & memo-
riale perenne, sanxisti & instituisti.

6 Lætare anima mea, & gratias age
Deo, pro tam nobili munere & sola-
tio singulari, in hac lachrymarum val-
le, tibi relicto. Nam quoties hoc my-
sterium recolis, & Christi Corpus ac-
cipis: toties tuæ redèptionis opus agis,
& particeps omniū meritorum Chri-
sti efficeris. Charitas etenim Christi
numquam minuitur, & magnitudo
propi-

propitiationis eius, numquam exhauritur. Ideò noua semper mentis renouatione, ad hoc disponere te debes, & magnum salutis mysterium, attentè consideratione pensare. Ita magnum, nouum, & iucundum tibi uideri debet, cùm celebras, aut Missam audis: ac si eodem die Christus primum in uterum Virginis descendens, homo factus esset: aut in cruce pendens, pro salute hominum pateretur & moreretur.

CAP. III.

Quòd utile sit, sapè communicare.

VOX DISCIPULI.

ECCĒ, ego ad te venio Domine, vt benè mihi sit ex munere tuo, & lætificer in conuiuio sancto tuo, quod parasti in dulcedine tua pauperi DEVS. Ecce, in te est totum, quod desiderare possum & debeo; tu salus mea, & redemptio, spes & fortitudo, decus & gloria. Lætifica ergo hodie animam serui tui, quoniam ad te Domine Iesu